

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4270

гр. София, 11.06.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в закрито заседание на 11.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

**ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова
Адриан Янев**

като разгледа дело номер **12359** по описа за **2020** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК, вр. чл. 63, ал. 3 ЗАНН, вр. чл. 144 АПК.

Постъпила е молба от Т. Н. К., с която се иска изменение на решението в частта за разноските. Излагат се съображения, че в полза на СДВР не следва да се присъжда юрисконсултско възнаграждение за представителство пред Софийски районен съд, тъй като не е поискано пред въззивната и касационната инстанция, както и че не е представен списък с разноските.

Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) чрез процесуалния се представител изразява становище за неоснователност на молбата за изменение на решението в частта за разноските.

След като се взеха предвид доводите и твърденията на страните, съдът намира следното:

Поставено е решение № 1943/25.03.2021 г. по КНАХД № 12359 по описа за 2020г. на Административен съд София – град, с което Т. Н. К. е осъден да заплати на СДВР сумата в размер на 160 лева, представляваща направени разноски в общ размер пред въззивното и касационното производство.

Установява се, че не е присъствал процесуален представител на СДВР на единственото съдебно заседание, проведено пред въззивната инстанция. След съдебно заседание са постъпили писмени бележки на СДВР, в които за първи път е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание пред касационната инстанция е направено искане от страна на процесуалния представител на СДВР за присъждане на разноски за възнаграждение на юрисконсулт.

Съгласно нормата на чл. 248 от ГПК, приложима на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, във връзка с чл. 144 от АПК, компетентен да се произнесе по искането за изменение на

решението в частта за разноските е съдът, който е постановил съдебния акт. В този смисъл настоящият съд е компетентен да разгледа молбата.

Същата е подадена в срока по чл. 248 ГПК от лице, имащо правен интерес, поради което е допустима, а разгледана по същество е основателна.

Присъждането на направените по делото разноски цели да възмезди страната, в чийто интерес е решено делото, т. е. тя да си възстанови понесените разходи за производството. Фактът, че в съдебно заседание пълномощникът не е присъствал не е основание да се приеме, че представителството не е осъществено (Решение № 2821 от 16.03.2015 г. по адм. д. № 13127 / 2013 на Върховния административен съд).

Искането за присъждане на разноски следва да се направи най – късно до края на фазата на устните прения. Това е така, тъй като след тази фаза на процеса съдът постановява своя съдебен акт, а страните вече не могат валидно да осъществяват процесуални действия, дължими и свързани с фази на производството, които са приключили. Следователно те не могат да въвеждат нови искания, нито да ангажират нови доказателства, дори и те да са във връзка с поддържаното им становище по време на процеса. В този смисъл претенция за разноски се преклудира, ако не бъде направена до края на фазата на устните прения. Обратният извод ограничава правата на страните, тъй като води до невъзможност да се направи възражение за прекомерност или да се вземе становище по искането за разноски.

Искането за присъждане на разноски не е възможно да бъде направено за първи път с писмената защита, тъй като същата не е продължение на устните състезания, а възможност за по-точно обосноваване на приложението на закона. Следователно с писмената защита не могат да бъдат предявени процесуално валидно искания за присъждане на разноски, съответно за техния размер.

Горното налага извод, че СДВР е пропуснала в срок да заяви искането за присъждане на разноските, което не може да се преодолее със заявяването им пред касационната инстанция, т. е. що не са налице условията за присъждане на разноски пред въззивната инстанция, то не са налице и условията да се присъдят от касационната инстанция при позитивно решение за касатора. В този смисъл СДВР няма право да получи разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева за представителство пред въззивната инстанция, поради което решението следва да се измени в тази част, като присъдените разноски се намалят от 160 лева до размера на 80 лева.

Водим от гореизложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ИЗМЕНЯ на основание чл. 248 ГПК решение № 1943/25.03.2021 г. по КНАХД № 12359 по описа за 2020г. на Административен съд София – град, в ЧАСТТА за разноските, като намалява от 160 лева на 80 лева присъдените разноски за юрисконсултско възнаграждение, които Т. Н. К. е осъден да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: 1.

2.